

Vykort från Påskön - Isla de Pascua - Rapa Nui

Stenstatyer - Moaier 1.

(IslaPascua2005_11.pdf)

Nu kommer vi till det som Påskön är mest känd för, stenstatyerna eller som de kallas här, moaier. De kan uppdelas i tre olika slag. De som en gång har stått uppställda på en Ahu (plattform), de som är mer eller mindre färdiga och är "på väg" till en Ahu och de som fortfarande ligger kvar i berget Rano Raraku och är ofullbordade. Tyvärr har samtliga moaier som en gång var uppställda på en Ahu välts och delvis förstörts. Detta skedde under stamstrider på 1700 och 1800 talen. Alla moaier som idag står uppställda igen har renoverats under 1900-talet. Tyvärr har man inte ansett sig ha råd att renovera och ställa upp flera, vilket innebär att massor av moaier fortfarande ligger kullvälta med näsan i backen. Många är ganska trasiga och förstörda och det är mycket sorgligt att se. Man tycker att Chile som är ett land på uppgång och med relativt bra ekonomi skulle ha råd att "investera" i mera renovering.

Vi gör en resa till några Ahuer. Några har vi redan sett på öns västra sida. Här kommer några till och nästan alla är från den sydöstra och den norra kusten. Det kommer både flera och större bilder på moaierna på min hemsida under rubriken fotogalleri.

Ahu Vinapu

Denna plats får nog räknas som en av de märkligaste. Stenarbetena i denna mur/ahu liknar inget annat som vi såg på Påskön. Här har man inte sparats på mödan när det gäller att slipa och passa in stenarna mot varandra! Om jag förstått Heyerdahl rätt är nog denna mur en av dom starkaste bevisen för hans teori om att stenhuggarna kom österifrån, från Peru. Stenarbetena i denna Ahu liknar väldigt mycket de som man kan hitta på många Inka-ställen i Peru.

Vi hade visserligen inga frimärken med oss som vi kunde prova med, men vi testade att sticka in en papperslapp mellan stenblocken. Det gick inte alls och då får man inte in några frimärken heller. Gott folk, detta kallas precision!

Det kan ju vara en synvilla, men jag tycker i alla fall att denna moai ler. Om han gör det är han nog den enda moaien som ler. Han ser också ut att vara riktigt gammal, kanske från den lyckliga tiden på Påskön, innan de stora svårigheterna med överbefolkning och stamstrider började.

Ahu Akivi

Dessa sju moai är de enda som inte står uppställda längs någon kust. De står någon km från kusten och sägs representera de sju första upptäckarna som anlände till Rapa Nui från Polynesien, enl. sägnen för c:a 1600 år sedan. De var utsända att rekognosera ön. Lagg märke till att moaierna håller händerna på ett speciellt sätt och att de har enormt långa fingrar eller naglar. Detta gäller samtliga moai vi såg (utom en, den som sitter på huk).

Ahu Vaihu

Här ligger åtta stycken moaier kullvräktas med sina hattar kringströdda. Tyvärr har många moaier slagits sönder och blivit förstörda när de vräktes omkull. Det sägs att människorna vräkte omkull varenda moai under inbördeskrigen eller de stamfejder som härjade här under 1700 och 1800 talen. Tragiskt.

Detta är ju sorgligt att se. Dom kunde väl åtminstone samla ihop delarna i stället för att låta dom ligga så här! På något sätt känns det som om man inte är så noga med detta kulturarv som moaierna utgör och som troligen räknas som något av det allra märkligaste i världen.

Hasta Luego! Anita och Reinhold
Fortsättning följer